

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnæs): I

1915 blev det ved Lov vedtaget at udstede 5 pCt.'s Statsgældsbeviser til et Beløb af 60 Mill. Kr. Disse Statsgældsbeviser var 10-aarige, og Forfaldstiden blev fastsat til 1. August 1925. Det havde været meget ønskeligt, om det var muligt at tilbagebetale disse 60 Mill. Kr. eller i hvert Fald en Del deraf; men som enhver ved, der kender Resultatet af den sidste Finanslovbehandling, har Staten ikke i Øjeblikket likvide Midler til en saadan Tilbagebetaling; og den Nødvendighed ligger da for at tilvejebringe Pengene paa anden Maade. Der har i visse Kredse været Ønsker fremme om eller Anskuelser fremme om, at der skulde optages et udenlandsk Laan til i hvert Fald delvis at muliggøre dette Laans Tilbagebetaling. Jeg for mit Vedkommende har modsat mig alle saadanne Tendenser, idet jeg har ment, at det i Øjeblikket vilde være meget uheldigt at komme ind paa at optage et udenlandsk Laan til Afløsning af et indenlandsk Laan. Jeg har derfor ment at burde fremsætte Forslag for Rigsdagen om Optagelse af et indenlandsk Obligationslaan. Men det kan jo have sine Vanskeligheder at anbringe for 60 Mill. Kr. danske Obligationer i Øjeblikket, selv om der i Virkeligheden bliver 60 Millioner ledige ved Udbetalingen af det gamle Laan; jeg har derfor ment, det vilde være nødvendigt at lade Laangiverne, dem, der tegner Obligationerne, vælge, om de vil tegne kortere eller længere Obligationer — det vil altsaa sige Obligationer paa kortere eller længere Tid; og Lovforslaget er affattet paa den Maade, at der foreslaas udstedt 5 pCt.'s Obligationer, dels med en Løbetid af 15 Aar og med en Amortisation af $\frac{1}{30}$ aarlig, dels med en Løbetid af $2\frac{3}{4}$ Aar, saaledes at disse korte Obligationer, som betegnes Statsgældsbeviser, skulde forfalde til 1. November 1927. 1927 er, naar vi holder os til den nærmeste Aarrække, et af de Aar, i hvilke der ikke i Forvejen forfalder Statsgældsbeviser. Det har ikke været let at finde en passende Forfaldstid, baade i 1926 og i 1928 saavel som i Aarene ind i 30erne forfalder der korte Statsgældsbeviser paa ret betydelige Beløb. Men jeg

har, som sagt, valgt 1. November 1927 som Forfaldstid for disse Statsgældsbeviser.

Hvis Lovforslaget vedtages, vil man altsaa efter Behag kunne ombytte de gamle Statsgældsbeviser med nye, og man kan tegne Statspapirer med kortere eller længere Løbetid. Det er givet, at naar man saaledes skal udstede to Slags Obligationer, Statspapirer, ved man ikke, hvilket Forhold der bliver mellem disse to Slags Papirer, og man kan ikke paa Forhaand sige, hvor store Beløb der skal udstedes af dem. Det afhænger nemlig af Kursen, hvor mange Obligationer der skal udstedes af hver Slags, og det er givet, at Kursen vil blive forskellig for de korte og længere Statspapirer; Kursen for de korte Papirer vil naturligvis blive bedre end for Papirer med længere Løbetid. Derfor har det ikke været muligt i Lovforslaget at fastsætte noget om, hvor store Beløb der skal udstedes af hver Slags Obligationer; men en Begrænsning er der naturligvis alligevel, og denne Begrænsning ligger deri, at der i alt kun skal udstedes saa mange Obligationer, som er nødvendige til Indfrielse af det eksisterende Laan. Som det vil være det høje Ting bekendt af mine Udtalelser, da det udenlandske Statslaan var til Behandling, er det dog min Hensigt at dække det Kurstab, der bliver paa de indenlandske Laan af begge Laanetyper, ved det Overskud, som jeg haaber der kan blive paa det udenlandske Laan, saaledes at der i alt kun skulde udbydes for 60 Mill. Kr. Obligationer; men der skal altsaa ikke i Lovforslaget fastsættes noget om, hvor stor en Del af Obligationerne der bliver med kortere og hvor stor en Del der bliver med længere Løbetid.

Dette Lovforslag har været til Behandling i Folketinget og er der enstemmigt vedtaget med Tilslutning fra alle Partier. Det konservative Parti har dog gjort Bemærkning om, at det vilde være ønskeligt at fastsætte, at Halvdelen af Beløbet udstedtes som 15-aarige Statsobligationer og Halvdelen som korte Statsgældsbeviser, men jeg har ikke kunnet gaa ind paa dette Ønske, idet jeg netop mener, at man bør staa frit med Hensyn til, om man vil tegne kortere eller længere Statsobligationspapirer. Ønsket har heller ikke været